Emlékezés Kató nénire

Pályakezdő tanár Karcagon voltam 1957-1964-ig.

Mi, a Gábor Áron Gimnázium fiatal magyartanárai sokszor kértünk tanácsot Beniczkyné Kató nénitől. Ezek a beszélgetések gyakran a tanári könyvtárban folytatódtak, ahol kezünkbe adta az épp aktuális anyagrészt kiegészítő tanulmány-kötetet, vagy a tanított irodalmi mű újszerű értelmezését tartalmazó folyóiratot.

Többször találkoztunk a lakásán is, ahol egy kávé mellett Kató néni a tanítás napi nehézségeiről már messzebb irányította figyelmünket. Szó esett kortárs irodalomról, színházról, modern filmművészetről. Figyelemmel és megértő szeretettel így tágította és mélyítette látókörünket, fejlesztette a művészetek iránti érzékenységünket. Meggyőződésem, hogy ez a néhány esztendő mindannyiunk későbbi tanári munkájának meghatározó évei lettek.

Még valamiről hadd szóljak! Kató néni kitüntető figyelmének köszönhetem a Magyar Történelmi Társulat díszkötetes kiadványát, a „Mohácsi Emlékkönyv 1526" kötetét. A tanári szobában, a nagy asztalon, a helyemen találtam. Belelapoztam és meglepetésem csak nőtt. Az első oldalon Kató néni édesapjának bejegyzését láttam: „Horváth Ferenc 1926", és egy kis kártya hullott elém: „Erzsikének Kató néni Mikulása 1960. dec." (Horváth Ferenc korábban a gimnáziumnak sok éven át volt igazgatója.)

Ennél nagyobb öröm, szakmai életutam során, kevés ért.

50 év után is köszönöm, Kató néni!

Pécs, 2009. okt. 15-én

Dr Bernáth Józsefné